

1918-09-25

AFSENDER

Fritz Syberg

MODTAGER

Else Jensen, Johannes V. Jensen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Datoen optræder på brevet

Generel kommentar:

Else og Johannes V. Jensen byggede et hus i Tibirke.

Det er uklart, hvad ordene om at Trylle/Franz er "i Klokken" betyder. Marie Schou/Syberg boede bortsat i København og arbejdede som stenograf i Rigsdagen, efter at hun og Fritz Syberg var blevet gift. Hun flyttede til Pilegården, da hun blev pensioneret.

Afsendersted:

Pilegården Kerteminde

Omtalte personer:

Otto Gelsted

Harald Giersing

Johanne Giersing

Jens Jensen

Villum Jensen

Marie Schou

Anna Louise Syberg

Clara Syberg

Ernst Syberg

Franz Syberg

Hans Syberg

Lars Syberg

Arkivplacering:

Det Kongelige Bibliotek, Johannes V.

Jensens Arkiv

DOKUMENTINDHOLD

Fritz Syberg har hørt, at Jensen-familien bygger i Tibirke. Han selv føler sig ensom og halvgammel. Syberg maler nogle olieblade af fynske landskaber, og han har også skrabet malingen af en del. Han er husmor for otte personer dagligt, og da det er svært at skaffe madvarer, har han købt to smågrise. Hans har også oprettet et kaninstutteri, men en del af ungerne er gået til. Familien lever af sild, byggrød og kartofler, og Syberg får mundvand ved tanken om flæsk, ligesom han fantaserer om vildsvin. Børnene har det godt. Besse/Johanne og hendes mand har lige været på besøg, og Nolle/Clara også - hun virker beroligende på Syberg. Marie er på arbejde i Rigsdagen, og Syberg har ikke lyst til at tage til København. September er trist, og der er lang tid til sommer.

TRANSSKRIFTION

Pilegården 25-9-18

Kære Venner!

Hvordan har I det? Jeg talte i Gaar med Gjeldsted, han fortalte at I byggede endnu og opholdt Jer i Tibirke og jeg forstaar deraf at Din Sygdom har været langvarig. Blot Du maa blive rask og ingen Mæn faar af det, saa er Tidspunktet Du har valgt at ligge syg i omtrent det fornuftigste Du kunde vælge. Verden er saa modbydelig som aldrig før. Jeg tænker tidt paa Jer og ønsker at I var saa nær saa jeg kunde komme hen og aflægge Jer et Besøg, men I er ogsaa de eneste Mennesker jeg længes efter. Det er ikke fordi jeg finder det videre rart med min Ensomhed herovre, men "Mennesker" kan jeg ikke sige jeg føler Længsel efter. Det er vel nok det ["det" overstreget] et af de kritiske Øjeblikke i Livet naar man pludse ["pludse" overstreget] ser at man befinder sig i Opløbet. Du har en Række Aar for Dig inden Du naar til det Punkt, Du baade bliver rask og faar vel denne uendelige Krig lagt bag Dig inden Du ser Dig stillet foran den sidste Spurt. Men naar man nærmer sig de 60 saa stærkt, som jeg gør, saa er det den korte og sværeste Ende der er tilbage. Jeg har taget fat paa Oliefarven igen og maler Landskaber med alle de Hestekræfter jeg kan opdrive. Dels for at faa lavet nogle fynske Landskaber, dels for - og ikke mindst - for ikke at gaa til. Jeg vilde gærne holde ud til Enden. Foreløbig har jeg gjort 15-16 Billeder, Kornbilleder med modent Korn i Traver og Landskaber med Popler og skrabet omtrent det dobbelte Antal ud løvrigt har jeg nok til at holde mig vaagen. Naar man er 8 eller ["8 eller" overstreget] 8 Mennesker hver Dag at være Husmoder for - og det maa jeg - saa er der lagt Beslag paa En. Min Husbestyrerinde har sagt Pas m. H. til Fremskaffelsen af Fødemidler Men det morer mig forresten at overvinde

Vanskelighederne [de afsluttende bogstaver "ne" overstreget] af den Art. Jeg har købt to Grise som jeg foder op dels med Frugt fra Haven, dels med hamstret Korn og Kartoffler. De æder med en Energi som ligefrem kan begejstre En. Hans har indrettet et Kaninstutteri. Foreløbig har Katten ædt tre af Ungerne, men de yngler jo saa man ligefrem stejler ved [at] være Vidne dertil. En fik Unger to Gange i Løbet af en Maaned men det sidste Kuld var desværre frosset ihjel om Natten, vi havde ikke ventet det før 14 Dage senere. Og i øvrigt koger rister steger og salter vi Sild. Kød og Flæsk findes ikke paa Kjerterindeegnen, vi har ikke set Oksekød i et halvt Aar og Flæsk ikke siden Jul, men vi befinder os udmærket med Sild og Byggrynsgrod som Hovednæringsmiddel – ja og Kartoffler. Jeg tænker tit paa Menuen i Din Bog "Skibet" Sild, Sild, opblødt Grut og Børsteflæsk og igen Sild. "Børsteflæsket" faar forresten mine Tænder til at løbe i Vand, Gud ved hvordan et stegt Vildsvinehoved vilde smage – Drengene har det godt, Trylle er i "Klokken", de andre to gaar til Dans to Gange om Ugen. Rabbe vokser men er spinkel. Hans driver den af og er vist lidt paa Kant med sig selv. Besse havde jeg fornylig Besøg af sammen med Manden. Hun er bleg og Københavnsk, men i straalende Humør og det var de forresten beggeto. Nolle var her i Ferien hun er sød at have i Huset, hun virker saa behagelig og beroligende paa mig. Marie er i Arbejde i Rigsdagen igen, og til København kommer jeg ikke for det første, det er da min Bestemmelse, som jeg forresten ikke føler mig forpligtet til ikke at bryde. Kjerterindeegnen er monoton for Tiden aldrig har jeg oplevet en mere traurig September – hvor er Juli dog en dejlig Maaned – eller rettere 20 Juli – 20 August – Efteraaret virker nedtrykkende paa mig i Aar, det er første Gang jeg har konstateret det. Der er langt til Sommer igen og saa er den kun som et Aandedrag Der er noget lumpent i at man ikke kan fiksere den naar man staar midt i den holde paa den en 14 Dages Tid. Men den gode Tid er kun kort og de gode Mennesker dør tidlig, - de dør i Skyttegrave, - Mod og Sagtmodighed, Munterhed og Visdom ryddes ud og tilbage bliver Fordringsfuldhed og Forbenethed ja det er "en lille skidt Planet" vi lever paa.

Ha'et nu saa godt som mulig bliv snart rask.

Mange Hilsener til Jer begge og til Børnene

Eders hengivne

Fritz Syberg.

OMTALTE VÆRKER

Pilegaarden 25-9-18

Kære Nemes!

Hvordan har det? Jeg talte i Gaar med
Sjældsted, han fortæller at det bedste indvirkning
for i T. b. og jeg forstaaer deraf at den Ege-døren
har været langvarig. Blev den man bliver
rask og ingen den paas af det, saa er T. b. j. u. b. b. b.
den har valgt at ligg og i os tre er det berufligt
den kan ikke følge. Ved den er saa modbydelig som
aldrig før. Jeg tænker lidt paa det og ønsker at
I var saa nær saa jeg kunde komme med hen og
aflesse det og Besøg, men det ogsaa de mest
Mennesker og længe efter. Det er i det første
I finder det videre rask med min Ensomhed
hvorre, men Mennesker kan jeg ikke rigtig
I føler længsel efter. Det er vel nok det at
af de kritiske og b. b. b. i. Det naar man
føle det at man befinder sig i Splid.
Du har en Rude der for sig inden den
naar til det Punkt, den baade bliver rask
og paa vel den uendelige længsel bag sig
inden den er sig stillet paa den vidste
Spurt. Men naar man nærmer sig de 60 saa
stærket som jeg, saa er det den kort og
roer sig. Ende der er tilbage. Jeg har taget fat
paa Skifarens egen og maler Landskaber

med alle de Vesteværfter, jo man opdrev. Dels for at faa lavet nogle pyntede Landstabe, dels for - og store mindet - for itere at gaa til. Jo vilde gerne holde ud til Enden. Foreløbig har jo gjort 15-16 Billeder, Korte billeder med modnet Korn i Graver og Landstabe med Popler, og skrevet omkring det dobbelte Antal ud. Forrest har jo voldt til at holde mig vægen. Naar man er ~~gættet~~ 8 Mennesker hver Dag at være Husmoder for - og det maa jo - saa er det lagt Beslag paa en. Men Husbeskyttende har sagt Pas m. U. til Fremskuffelsen af Fodsmitler. Men det maaes mig forrenter at overende Vandet. Gylde ~~at~~ af den Art. Jo har best to Gind som jo sidet op dels med Trigt Løe Høen, dels med hamstrøt Korn og Kartofler. De er med en Energi som Lyspen kan begynde en. Klaus har indrettet de Kantskæpene. Foreløbig har Katten end tre af Ungene, men de yngler jo saa man Lyspen stiger ved vore Videre dentil. En lille Unge to Gange i Løbet af en Maaned men det sidste Kuld var desværre frosset ihjel om dattet, vi havde ikke ventet det for 14 Dage senere. Og forrest Koger rinter stiger og ralter i Sild. Kød og Flest findes ikke paa Lyspen mindere, vi har ikke set Skæbne i et halvt År og Flest ikke inden Val, men vi befunder

os udmærket med Guld og Byggræsgræs
som Hovednæringsmiddel - ja og Kartoflerne.
Jeg tænker tit paa Mennem i Den Røde
"Hæbet" Guld, Gildet, opblødt Brød og
"Børsteflasker" og især Guld. "Børsteflasker" (ja
levestus mine Tænder til at løbe i Vand, Gud
ved hvordan et stejlt Vildsvinshoved vilde
smage - Drenge har det godt, Trylle
er i "Bolckem", de andre to gaar til Dans
to Gange om Ugen. Række vokter mere
spinkel. Hans driver dem af og er vist lidt
paa Kant med vi selv. Bone havde jo femtyve
Borj af rammer med Manden. Min er bleg
og Hibenbrunste, men i straalende Humør
og det var de forventes begynde. Nalle var her
i Færd min er vid at have i Herde, min
vokser saa behagelig beroligende paa mig.
Hans er i Arbejde i Byggedagen igen, og til
Kjøbenhavn kommer jeg ikke for det første,
det er da min Bøstemejer, som jo forventes
ihue (eller min) forpligtet til ikke at bryde.
Kjerteminde egner er monoton for Piden
aldrig har jeg oplevet en mere travl September
- hvor er Juli dog en sløj Maaned - eller rettere
20 Juli - 20 August - Efteraaret ender

nedtrydende paa mig i det, det er første
Gang, jo har konstateret det. Der er langt til
for mig igen og saa er den kun som et standedreg
der er noget kumpent i at man ikke kan
fikse den naar man staar midt i den
holde paa den en 14 Dages Tid. Men den
gode side kuns kort og de gode Almenheder
dør tidligt, de dør i Ulykkesnær, Mod og
Togtmodighed, Minstetud og Lidelse ryddes
ud og tilbage bliver Fordringspildhed og
Forbenedhed ja det er, "en lille slidd Planet"
vi lever paa.

Da'et vi saa godt som smil og blo
marke rade.

Mange hilsener til de begge og til Birnens

Edes hilsener

Fritz Syberg.